ikke noget rystende i — det er kun hans *Motiveringer,* der virker noget forbløffende. Enhver Arbejdsgiver er interesseret i, at der kan skaffes *billig Arbejdskraft,* og man vil ganske naturligt af denne Grund vel som overvejende Regel i de private Arbejdsgivere finde Ligeløns-Modstandere.

Men naar dette rene Arbejdsgiver-Standpunkt — som enhver vil forstaa og kunne vurdere efter Fortjeneste — indsvøbes i rørende samfundsmæssige Fraser af tvivlsom Fornuft og kommer frem som en Ulv i Faareklæder, saa bør man straks trække Ulden af Rovdyret og vise det frem for Offentligheden, som den højst „uheldige Indretning", det er.

At en Arbejdsgiver (og ovenikøbet en Arbejdsgiver*formand)* har et Arbejdsgiver-Standpunkt ogsaa i dette Spørgsmaal, det er maaske ikke mere end rimeligt — og menneskeligt er det i alt Fald; men maa vi bare faa det serveret uden Omsvøb — lad os hellere faa det ganske raat; det er i Forvejen ikke synderlig ophøjet, og det bliver ikke kønnere i den Omskrivning, Bogtr. Langkjær har givet det ved denne Lejlighed.

At Hr. L. vil holde Lønnen nede, er der ikke noget paafaldende i; men Raabet til Kvinderne om „mere billig Arbejdskraft" — det, der nu gennem Aar har affolket Hjemmene for kvindelige Hjælpere og givet Kvinder de ringest mulige Kaar udenfor Hjemmene — det Raab bør ikke besmykkes med taabelige Fraser om Familielivet og Frugtbarhed i Ægteskabet.

Forhaabentlig faar d'Hrr. Arbejdsgivere ikke Udbytte mere af at kalde Kvinderne til sig som billig Arbejdskraft. Forhaabentlig bliver Kaarene for Hjemmenes Arbejde efterhaanden saa gode, at dette kan foretrækkes fremfor de Vilkaar, Kvinder som billigere Arbejdere har faaet i Industrien.

Og Familielivet og Frugtbarheden i Ægteskabet, kære Hr. Arbejdsgiver, de „Indretninger" er ikke fra i Gaar — de staar nok Krisen igennem.

Anna Westergaard.

Skandinaviske Deltagere i Folkenes Forbund.

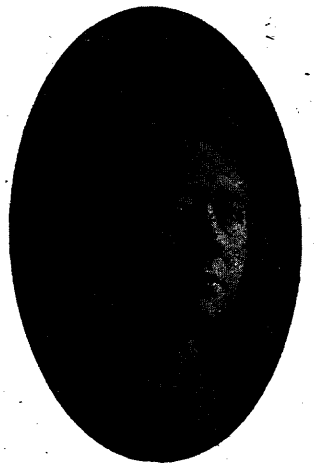

Kristine Bonnevie,
Norge.

Henny Forchammer.
Danmark.

Anna Bugge Wicksell,
Sverige.

D. K.s Andragender.

Det var ikke muligt af Pladshensyn sidste Gang at komme længere i de indsendte Andragenders Række. Vi fortsætter i Dag med Aftrykkelsen af det Andragende til Regeringen, hvorigennem D. K. arbejder for, at den ene af de tre Repræsentanter, som Danmark udsender til Folkenes Forbunds Konference maatte blive en Kvinde.

Som vore Læsere vil have erfaret gennem Dagspressen er vor Henstilling ikke blevet fulgt. Der er ikke blevet Plads for en Kvinde i den danske Delegation hverken som Repræsentant eller Suppleant. Derimod vil Formand i D. K. N., Frk. *Henny Forchammer* komme til at følge Delegationen som teknisk Delegeret vedrørende Kvindespørgsmaal.

Noget anderledes stiller Forholdet sig for Norge og Sverige, hvor Valget af Repræsentanter ikke er sket med Rigsdagspartierne som Udgangspunkt. I vore Nabolande har man valgt mere frit, og i begge Lande er en Kvinde blevet Suppleant. Fra Sverige kommer Fru *Anna Bugge Wixell,* Formand for Kvindernes internationale Valgretsalliance; for Norge Dr. *Kristine Bonnevie,* Universitetsprofessor i Biologi.

Af Beretningen fra F. S.s-Mødet og et Andragende, som fandtes i sidste Nummer af Bladet, ses det, at Professor *Chr. Keller,* Lederen af de Kellerske Aandssvage-Anstalter, har Planer oppe om at skabe et Fristed for aandssvage Kvinder, hvis Defekthed tager den Form, at deres erotiske Tilbøjeligheder gør dem uskikkede til Livet i det almindelige Samfund. Og samtidig ønsker Professoren at beskytte Samfundet imod, at disse ulykkelige Individer udbreder Kønssygdomme og sætter Børn i Verden.

Prof. Keller har henvendt sig til D. K. om Støtte i denne betydnings-